BISBAT DE LLEIDA
Full Dominical

ANY XLVII ■ NÚM. 42 | 20 d'octubre de 2019 | www.bisbatlleida.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PROP DE VOSALTRES

El diumenge del DOMUND

Benvolguts diocesans:

En un comentari anterior (el passat 15 de setembre) vaig tractar d'explicar el significat del MES MISSIONER convocat pel papa Francesc per a tota l'Església catòlica. El feia coincidir amb el mes d'octubre d'aquest any ja que la celebració del DOMUND sempre s'ha situat en el tercer diumenge d'aquest mes. Volia recordar el Papa els cent anys de la publicació d'un document d'un antecessor seu en el qual s'impulsava l'enfortiment de les missions a tot el món i la col·laboració de tots els catòlics en la missió fonamental de l'evangelització.

En aquest comentari em centro, com ho faig tots els anys, en ressaltar la importància d'aquest diumenge per a totes les nostres comunitats. El DOMUND ens permet a tothom reflexionar sobre un aspecte essencial de la nostra vida cristiana, com és el compromís d'anunciar amb paraules i fets l'evangeli de Jesucrist. Al mateix temps sentir-nos propers i corresponsables amb tots els missioners que, lluny de les seves cases, dediquen la seva vida a mostrar la caritat del Senyor en tots els països del món.

El lema d'aquest any és el següent: BATEJATS I ENVIATS: L'ESGLÉSIA DE CRIST EN MISSIÓ EN EL MÓN. Amb les paraules que composen aquest anunci es resumeix amb claredat el que ens demana l'Església en aquests moments. A tot el món existeixen centres de missió, fundats alguns d'ells fa molts anys, per donar a conèixer la singularitat de la salvació del Senyor, que es concreta en la caritat que Ell ens va enviar i que és una exigència per haver estat batejats. Des del nostre baptisme hem rebut la gràcia de ser enviats a complir la doble dimensió de la caritat, presentar a Crist i atendre les necessitats dels nostres germans. Hi ha un matís especial en el lema d'aquest any, la crida a sentir-nos tots missioners allà on visquem. No és una qüestió que afecti a poca gent, que ens semblen valents en la seva decisió i compromís i als qui professem una profunda admiració i un gran reconeixement. La missió ens afecta a tots.

La nostra diòcesi també vol estar a l'altura d'aquesta missió. Cada comunitat, cada persona, ha col·laborat activament des de sempre en aquesta sol·licitud eclesial. S'ha encoratjat i ha acompanyat a alguns cristians que, deixant a la seva família, han marxat a terres llunyanes per servir a les comunitats més pobres. Des d'aquí hem intentat fomentar vocacions missioneres i hem participat en les diverses campanyes per pregar i per ajudar econòmicament a qui més ho necessita. Queda constància de la generositat i del subsegüent agraïment diocesà als homes i dones del passat i als que encara continuen en terres de missió.

El lema d'enguany insisteix en el compromís i la participació de tots nosaltres que habitem en unes zones del món molt estables i benestants; amb problemes de diversa índole però sense carències estructurals serioses en el camp de l'educació, salut, seguretat o serveis socials. Existeixen encara avui comunitats molt pobres i en algunes encara no coneixen a Crist. Estem obligats a donar ajuda material i humana.

A causa del mencionat Mes Missioner s'han multiplicat les activitats amb aquest referent universal. Tot i que el centre estigui en aquest diumenge, participeu i enriquiu-vos de l'experiència missionera que s'ha organitzat per a tot el mes.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Participació en el Pla Pastoral

La Diòcesi de Lleida inicia aquest curs un període de reflexió amb el propòsit elaborar el nou Pla Pastoral Diocesà. Esteu cridats a participar-hi tots els fidels. Per fer-ho possible es va lliurar a tots els assistents a l'acte d'Enviament celebrat el passat 19 de setembre a la Catedral un document de treball, amb el títol *Guia per a la reflexió i per fer aportacions al nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida*. El podeu descarregar de la web del Bisbat.

Un cop treballat en les vostres comunitats, o personalment, l'heu d'enviar al Bisbat abans del Dimecres de Cendra, dia 26 de febrer. A partir de les aportacions rebudes, el bisbe Salvador elaborarà el nou Pla Pastoral, que es presentarà el dia de l'Assemblea diocesana previst per al dissabte 23 de maig.

DIÒCESI DE LLEIDA

Nomenaments

- **Sra. Rosa Pla Montoliu,** nomenada Presidenta-delegada de Mans Unides a la Diòcesi de Lleida, en data 03.06.19.
- **Montserrat Sánchez García,** nomenada com a responsable del Departament de Pastoral Aplicada de l'Institut Superior de Ciències Religioses (ISCR-IREL), de Lleida, i per tant encarregada de la formació dels Agents de Pastoral i dels Animadors de la Comunitat, en data 24.09.19.
- **Mn. Víctor Martínez Mateu,** nomenat Arxiprest de l'arxiprestat Seu Vella, en data 02.09.19.
- **Sr. Salvador Escudé Baró,** nomenat Consiliari del Moviment de Professionals Catòlics a la Diòcesi de Lleida, en data 02.09.19.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 d'octubre de 2019.

CERCA DE VOSOTROS

El domingo del DOMUND

Queridos diocesanos:

En un comentario anterior (el pasado 15 de septiembre) trataba de explicar el significado del MES MISIONERO convocado por el papa Francisco para toda la Iglesia católica. Lo hacía coincidir con el mes de octubre de este año debido a que la celebración del DOMUND siempre se ha situado en el tercer domingo de este mes. Quería recordar el Papa los cien años de la publicación de un documento de un antecesor suyo en el que se impulsaba el fortalecimiento de las misiones en todo el mundo y la colaboración de todos los católicos en la misión fundamental de la evangelización.

En este comentario me centro, como hago todos los años, en resaltar la importancia de este domingo para todas nuestras comunidades. El DOMUND nos permite a todos reflexionar sobre un aspecto esencial de nuestra vida cristiana, como es el compromiso de anunciar con palabras y hechos el evangelio de Jesucristo. Al mismo tiempo sentirnos cercanos y corresponsables con todos los misioneros que, lejos de sus casas, dedican su vida a mostrar la caridad del Señor en todos los países del mundo.

El lema de este año es el siguiente: BAUTIZADOS Y ENVIADOS: LA IGLESIA DE CRISTO EN MISIÓN EN EL MUNDO. Con las palabras que componen este anuncio se resume con claridad lo que nos pide la Iglesia en estos momentos. En todo el mundo hay situados centros de misión, fundados algunos hace muchos años, para dar a conocer la singularidad de la salvación del Señor, que se concreta en la caridad que Él nos mandó y que es una exigencia por haber sido bautizados. Desde nuestro bautismo hemos recibido la gracia de ser enviados a cumplir la doble dimensión de la caridad, presentar a Cristo y atender las necesidades de nuestros hermanos. Hay un matiz especial en el lema de este año, la llamada a sentirnos todos misioneros allá donde vivamos. No es una cuestión que afecta a unos pocos, que nos parecen valientes en su decisión y compromiso y a los que profesamos una profunda admiración y un gran reconocimiento. La misión atañe a todos.

Nuestra diócesis también quiere estar a la altura de esta misión. Cada comunidad, cada persona, ha colaborado activamente desde siempre en esta solicitud eclesial. Se ha alentado y acompañado a algunos cristianos que, dejando a su familia, han marchado a tierras lejanas para servir a las comunidades más pobres. Desde aquí se ha intentado fomentar vocaciones misioneras y se ha participado en las diversas campañas para rezar y para ayudar económicamente a quienes más lo necesitan. Quede constancia de la generosidad y del subsiguiente agradecimiento diocesano a los hombres y mujeres del pasado y a los que ahora todavía continúan en tierras de misión.

El lema del presente año insiste en el compromiso y participación de todos nosotros que habitamos en unas zonas del mundo muy estables y acomodadas; con problemas de índole diversa pero sin carencias estructurales serias en el campo de la educación, salud, seguridad o servicios sociales. Existen comunidades muy pobres y en algunas aún no conocen a Cristo. Estamos obligados a prestar ayuda material y humana.

Debido al mencionado Mes Misionero se han multiplicado las actividades con ese referente universal. Aunque el centro está en este domingo, participad y enriqueceos de la experiencia misionera que se ha organizado para todo el mes.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

«Cal despertar vocacions laïcals per a l'evangelització»

Mn. José Vidal Talens va impartir el passat 25 de setembre, a la Casa de l'Església, una conferència sobre la renovació de les parròquies. Al matí, Mn. Vidal també va impartir una sessió de formació per a capellans de la diòcesi. En la seva exposició va assenyalar que ens trobem en una època de canvi, un canvi d'època que demana «una conversió pastoral», com diu el papa Francesc a l'*Evangelii Gaudium*. «Tot cristià ha de ser missioner», i «la missió d'un creient és fer deixebles de Jesús», va recalcar.

En aquest sentit, va dir que «els cristians som minoria, però hem de ser una minoria significativa». «L'Església existeix avui per evangelitzar. Si no ho fem no som fidels a la missió de l'Església». Va destacar que el «catòlic no pot ser un derrotista ni un amargat». «Hem de despertar vocacions laïcals», i per això «necessitem una cultura que convidi». Va apostar per «activitats reclam». Un d'aquests reclams per atansar gent a les parròquies és «el voluntariat en accions caritatives i socials, en entitats com Càritas». En relació amb la catequesi, va explicar que «ha de ser experimental i iniciàtica». Respecte a la figura del rector, va recalcar que «el seu lideratge ha de ser el de despertar vocacions». També ha de «valorar les persones que només preguen».

«Hem de despertar vocacions laïcals a l'evangelització». Per caminar cap a «parròquies vives», Mn. Vidal Talens va fer diverses propostes: «convocar una vegada i una altra al Primer Anunci; formar el discipulat en petits grups, per arribar a ser deixebles missioners; potenciar la pluralitat dels serveis ministeris; crear una comunitat de comunitats; i apostar per l'oració, l'adoració i la celebració del dia del Senyor com a trobada de creients». A més, el ponent va defensar «una Església en sortida i amb les portes obertes». En aquest sentit va proposar obrir els temples per oferir espais per pregar. I va afegir que «cal sortir a la trobada dels qui s'han allunyat de Jesús, o fins i tot senten rebuig». «Sortim a oferir la Vida», va cloure.

Portes obertes d'una exposició a l'església de Sant Andreu

Centenars de persones van visitar l'església de Sant Andreu, seu canònica de la Confraria del Crist de l'Agonia i del Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats del Bisbat de Lleida, en el marc de la proposta municipal Centre Històric Obert.

Després que diversos germans confrares del Crist de l'Agonia van adequar els diferents elements expositius del seu patrimoni, es van iniciar les jornades amb l'obertura de l'església, que també acull diferents passos d'altres

congregacions i germandats. Pel que fa a la Confraria del Crist de l'Agonia, es va poder apreciar, per primera vegada en exposició, la rèplica en miniatura del Tron del Crist de l'Agonia, així com diferents elements ornamentals i estris de la Processó del Silenci. Durant tot el cap de setmana l'afluència de públic a l'exposició va ser constant. El bisbe Salvador, així com diferents autoritats, van visitar la mostra. D'altra banda, coincidint amb la proposta de donar a conèixer el Centre Històric, la Capella del Peu del Romeu també va obrir les seves portes, de divendres a diumenge. Centenars de persones van visitar l'exposició de diorames.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem la gràcia de no ser cristians tebis, que viuen a mitges, que deixen refredar l'amor» (28 d'agost).

@Pontifex: «En la relació diària amb Jesús i en la força del seu perdó hi trobem les nostres arrels» (30 d'agost).

@Pontifex: «Aquest és el temps per habituar-nos a de nou a resar immersos en la natura, on la gratitud cap a Déu creador sorgeix de manera espontània» (1 de setembre).

@Pontifex: «Som les criatures predilectes de Déu, que en la seva bondat ens crida a estimar la vida i a viure-la en comunió, connectats amb la creació» (2 de setembre).

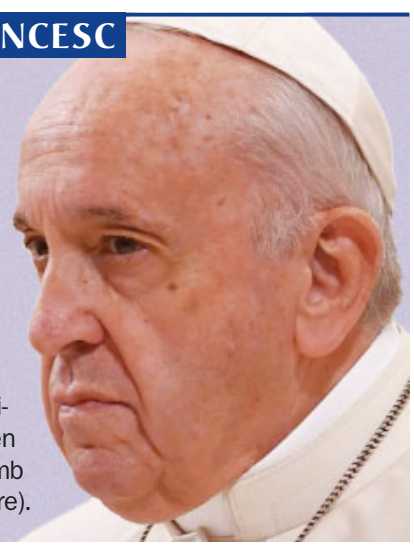

«Cal un canvi de model social en el qual la persona es posi al centre»

A questa setmana se celebra la Jornada de les Persones sense Sostre. L'entitat Arrels-Sant Ignasi, que treballa amb aquest col·lectiu, va reclamar una vegada més posar rostre a aquestes persones. Hem parlat amb la seva directora, Rosa Majoral, i amb el seu sotsdirector, Òscar Costa.

Quins són els programes que oferiu des d'Arrels Sant Ignasi?

Òscar. Tenim sis programes dividits en dos blocs. Primer, els programes d'acostament o de primer contacte i, després, ja poden passar als altres programes, quan aquestes persones tenen la voluntat de fer un canvi. Hi trobem la Botigueta o servei d'aliments, Reducció de danys, per pal·liar els danys col·laterals que comporta el fet del consum de substàncies, i després, el Centre Obert, on acollim a les persones que estan en situació de sense llar i on poden socialitzar-se. Llavors, hi ha els programes de tractament en la unitat terapèutica, de reinserció i d'acompanyament. Comptem amb la Unitat Dependent del Segrià, que consisteix en un pis per a dones que estan en tercer grau.

Rosa. A nivell general afegir que tots els programes es regeixen per fer una acollida incondicional vers la persona que ens arriba, perquè es pugui sentir escoltada i estimada. És un dels valors que regeixen els nostres programes.

Quin és el perfil dels usuaris?

Rosa. Sempre diem que treballem per a les persones més vulnerables, que hauria de ser una situació temporal i no permanent. Ens hem adonat que bona part d'aquestes persones tenen una addicció i/o una malaltia mental. Trobem dificultats en el diagnòstic d'aquestes patologies, és un procés una mica més llarg. Però en els últims anys també hem atès a persones en situació de pobresa, de falta de recursos, de suport, de xarxa... Aquest últim gruix es va incrementant.

Òscar. Majoritàriament són persones soles, amb qüestions multifactorials. Es van quedant fora de la xarxa social, aïllades... Però, al Servei d'Aliments hi accedeixen nuclis de famílies, amb més fills. A Centre Obert, també hi ha alguns joves sense addiccions i val la pena incidir-hi. També hi ha persones que fa molt temps que viuen en aquesta situació, i encara que costa una mica més treballar-hi, nosaltres estem amb ells.

Properament serà la Jornada de les Persones sense Sostre, què es reivindica?

Òscar. Se celebra el proper 27 d'octubre, i a Lleida el dia 24 es farà una *flashmob* a la plaça Paeria, punt neuràlgic de la ciutat, per reclamar a les autoritats locals que tinguin present les persones sense sostre. La idea és posar cara a les persones que atenem i treure aquesta por que podem tenir a la seva mirada. Són persones igual que nosaltres. Si empatitzem amb elles, podem corresponsabilitzar-nos més tots. Volem fer una reclamació a l'administració pública, als ciutadans, als mitjans de comunicació i a les pròpies entitats socials que treballen amb persones sense sostre com nosaltres.

Com es pot prevenir una situació de sense sostre?

Òscar. Si evitem una situació inicial serà molt més fàcil actuar. S'hauria de garantir una renda mínima perquè tota persona pogués viure dignament, evitant que ningú acabés vivint al carrer. Les administracions s'han de posar d'acord per garantir els drets fonamentals, sobretot el de l'habitatge digne. Cal un canvi de model social en el qual la persona es posi al centre.

Rosa. La comunitat té molta força per fer que la persona senti que pertany a un barri, a un entorn o a un context. L'Administració té unes obligacions, i la ciutadania és corresponsable de que la persona se senti persona. Hem cultivat una societat molt individualista i necessitem ser més cooperants ajudant-nos mútuament. Respecte els més vulnerables hauríem d'actuar més des de la planificació que des de l'emergència.

REFLEXIONS

Una gota a l'oceà

Vivim en un món molt complex. Ens arriben cada dia notícies i informes sobre problemes que tenen dimensions socials, globals, fins i tot planetàries: la distància cada dia major entre rics i pobres, el perill greu del canvi climàtic i l'escalfament del planeta, la deriva dels processos polítics cap a posicions conservadores i tancades, etc. I al costat d'aquestes informacions ens arriben també crides dels dirigents socials a fer-nos conscients d'aquests reptes i reconèixer la part pròpia de responsabilitat en la seva resolució. També l'Església vol despertar la nostra consciència en aquests problemes globals; només cal recordar l'encíclica del papa Francesc *Laudato Si'* sobre la consciència ecològica i el respecte a la terra, casa de tots, o la seva crida a evitar la globalització de la indiferència. Això suposa un canvi en la nostra consciència. Estem acostumats a fer-nos conscients de la nostra vida i de les nostres decisions respecte a la família o els altres, però no a sentir-nos responsables en aquests afers de dimensions mundials. La crida a la consciència pot tenir dos perills. Un és el d'una conscienciació tan viva que acabi en l'angoixa o en la impossibilitat de viure una estona relaxada prenent una cervesa amb la família o els amics. I un altre és el del desbordament; són tan enormes els problemes i tan clara la consciència que no hi podem fer res, que desconnectem i seguim vivint sense més preocupació.

És clar que la conscienciació d'aquests grans desafiaments, de la pròpia responsabilitat i de l'aportació de cadascú s'ha de viure amb seny i maduresa. Deia la mare santa Teresa de Calcuta: «A vegades sentim que el que fem és tan sols una gota a l'oceà, però l'oceà seria menys si faltés aquesta gota». Aquest seny necessari es pot educar i ens pot ajudar el grup o la comunitat cristiana. És un nou capítol en el creixement del nostre amor fratern, l'amor a tota la humanitat i a la terra que ens acull.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- **Diumenge, 20 d'octubre.** Jornada del Domund.
- **Dijous, 24 d'octubre.** Festivitat de Sant Antoni Maria Claret.
  - —A les 20 h. Missa presidida pel Bisbe a la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret.
- **Dissabte, 26 d'octubre:**
  - —De 10 a 13 h. Formació permanent d'Animadors de Comunitat. IREL.
  - —De 10.30 a 13 h. Curs Bàsic de Formació de Catequistes. IREL.
  - —Trobada «Impliquem-nos» amb el Cottolengo i amb les Germanes de Santa Teresa de Calcuta de Barcelona. Organitza la Delegació de Pastoral de Joves.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / Sl: Lc 1,69-75 / Lc 12, 13-21]. *Urgell:* Sant Joan de Capestrano, prev. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestinenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ **Dimarts** [Rm 5,12.15b.17-19.20b-21 / Sl 39 / Lc 12,35-38]. Sant Joan Pau II, papa; sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan.

23. ■ **Dimecres** [Rm 6,12-18 / Sl 123 / Lc 12,39-48]. *Urgell:* □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prevere franciscà, patró dels capellans castrenses.

24. □ **Dijous** [Rm 6,19-23 / Sl 1 / Lc 12,49-53]. Sant Antoni M. Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fundador dels Missioners del Cor de Maria (Claretians) a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, màrtir.

25. ■ **Divendres** [Rm 7,18-25a / Sl 118 / Lc 12,54-59]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).

26. ■ **Dissabte** [Rm 8,1-11 / Sl 23 / Lc 13,1-9]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona.

27. ■ **Diumenge vinent,** XXX de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 35,15b-17.20-22a / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.16-18 / Lc 18,9-14]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

Diumenge XXIX de durant l'any (C)

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,8-13)

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà.» Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegué, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

Salm responsorial (120)

R. *L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.*

Alço els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra. R.

Que no deixi relliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila. R.

És el Senyor qui et guarda, / el Senyor t'empara al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit. R.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos ara i per tots els segles. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 3,14-4,2)

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les Sagrades Escriptures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona. Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 18,1-8)

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: "Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi." El jutge durant molts dies no li'n feia cas, però a la fi pensà: "A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més".» I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

Lectura del libro del Éxodo (Éx 17,8-13)

En aquellos días, Amalec vino y atacó a Israel en Refidín. Moisés dijo a Josué: «Escoge unos cuantos hombres, haz una salida y ataca a Amalec. Mañana yo estaré en pie en la cima del monte, con el bastón de Dios en la mano».

Hizo Josué lo que le decía Moisés, y atacó a Amalec; entretanto, Moisés, Aarón y Jur subían a la cima del monte. Mientras Moisés tenía en alto las manos, vencía Israel; mientras las tenía bajadas, vencía Amalec. Y, como le pesaban los brazos, sus compañeros tomaron una piedra y se la pusieron debajo, para que se sentase; mientras, Aarón y Jur le sostenían los brazos, uno a cada lado.

Así resistieron en alto sus brazos hasta la puesta del sol. Josué derrotó a Amalec y a su pueblo, a filo de espada.

Salmo responsorial (120)

R. *Nuestro auxilio es el nombre del Señor, que hizo el cielo y la tierra.*

Levanto mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá el auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra.

No permitirá que resbale tu pie, / tu guardián no duerme; / no duerme ni reposa / el guardián de Israel. R.

El Señor te guarda a su sombra, / está a tu derecha; / de día el sol no te hará daño, / ni la luna de noche. R.

El Señor te guarda de todo mal, / él guarda tu alma; / el Señor guarda tus entradas y salidas, / ahora y por siempre. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 3,14-4,2)

Querido hermano:
Permanece en lo que aprendiste y creíste, consciente de quiénes lo aprendiste, y que desde niño conoces las Sagradas Escrituras: ellas pueden darte la sabiduría que conduce a la salvación por medio de la fe en Cristo Jesús. Toda Escritura es inspirada por Dios y además útil para enseñar, para argüir, para corregir, para educar en la justicia, a fin de que el hombre de Dios sea perfecto y esté preparado para toda obra buena. Te conjuro delante de Dios y de Cristo Jesús, que ha de juzgar a vivos y a muertos, por su manifestación y por su reino: proclama la palabra, insiste a tiempo y a destiempo, arguye, reprocha, exhorta con toda magnanimidad y doctrina.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 18,1-8)

En aquel tiempo, Jesús decía a sus discípulos una parábola para enseñarles que es necesario orar siempre, sin desfallecer. «Había un juez en una ciudad que ni temía a Dios ni le importaban los hombres. En aquella ciudad había una viuda que solía ir a decirle: "Hazme justicia frente a mi adversario". Por algún tiempo se estuvo negando, pero después se dijo a sí mismo: "Aunque ni temo a Dios ni me importan los hombres, como esta viuda me está molestando, le voy a hacer justicia, no sea que siga viniendo a cada momento a importunarme"». Y el Señor añadió: «Fijaos en lo que dice el juez injusto; pues Dios, ¿no hará justicia a sus elegidos que claman ante él día y noche?; ¿o les dará largas? Os digo que les hará justicia sin tardar. Pero, cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?».

COMENTARI

Ens escolta Déu quan preguem?

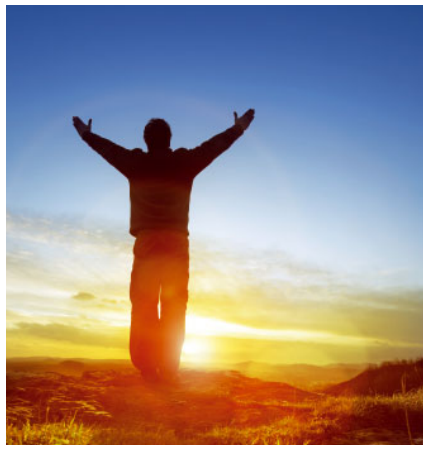

Sovint tenim la sensació que Déu no escolta la nostra pregària. I això és així perquè no ens dona ni el que li demanem ni quan li demanem. Segurament aquí rau l'explicació de la desconfiança envers la pregària. I tanmateix l'evangeli diu: *Jesús deia als deixebles aquesta paràbola per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança*. Com ens coneixia el Senyor! I la paràbola fa referència a un *jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes i que no feia cas d'una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi*. Però al final el jutge diu: *Aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia*. La conclusió és clara: si aquest *jutge sense entranyes* escolta el clam de la viuda, *vosaltres creieu que Déu*, que és infinitament bo i que ens estima entranyablement, *ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia?* És evident que Déu sempre ens escolta i la nostra pregària és sempre eficaç. Això sí, cal esperar pacientment. I això és el que ens costa. Voldríem que Déu ens concedís allò que demanem de seguida tot i que potser no és precisament el que més ens convé de veritat. D'aquí els dubtes sobre l'eficàcia de la pregària.

Aquesta eficàcia la veiem en la primera lectura. En la lluita entre *Israel i els amalequites*, Moisès prega Déu: *Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites*. És una forma gràfica de mostrar-nos l'eficàcia de la pregària. *Per això Aharon i Hur, li aguantaven les mans... i Josuè derrotà els amalequites*. Podríem aplicar a la pregària les paraules de Pau, referents a proclamar la paraula de l'evangeli: *Insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és... esperant amb tota paciència*. Però tenim *prou fe* per saber *que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança*?

Mn. Jaume Pedrós

Edició: MCS del Bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida; tel. 973 268 628; a/e: mcs@bisbatlleida.org - Web: www.bisbatlleida.org
Dip. legal: L. 1771-2014 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.